

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 7Cdo/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920200443
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Brňák
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:5920200443.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne J. T., narodenej XX. T. XXXX, G., Z. S. XXXX/X, zastúpenej spoločnosťou Weis & Partners s.r.o., Bratislava, Priemyselná 1/A, IČO: 47234776 v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Weis, proti žalovaným 1/ H. U., narodenej XX. H. XXXX, G., Z. S. XXXX/X, 2/ I. J., narodenej XX. Y. XXXX, B. V. XXXX/XX, 3/ T. T., narodenej XX. T. XXXX, G., T. 6, 4/ T. S., narodenej XX. H. XXXX, I. XX, 5/ Q. T., narodenej XX. B. XXXX, G., X. S. 4, 6/ Y. L., narodenému XX. U. XXXX, I. L. XXX, 7/ Ing. Y. Z., narodenému XX. C. XXXX, G., Z. XXXX/XX, 8/ J. W., narodenej XX. T. XXXX, G., Z. S. 1, 9/ G. V., narodenej XX. J. XXXX, I. XXX, 10/ T. O., narodenej XX. T. XXXX, G., Z. S., 11/ O. V., narodenej XX. C. XXXX, G., A. V. XX, 12/ U. W., narodenej XX. Y. XXXX, G., Z. S. 13/ H. Y., narodenej XX. Y. XXXX, I. T., H. XXX/X, 14/ T. T., narodenému XX. B. XXXX, P. V. XX, P. O., 15/ J. T., narodenej XX. Y. XXXX, I. C. XX, 16/ Q. H., narodenej XX. T. XXXX, G., Z. S., 17/ T. I., narodenému XX. Y. XXXX, I. XXX, 18/ T. K., narodenej XX. Y. XXXX, G., Z. S., 19/ O. R., narodenému X. Y. XXXX, I. XXX, 20/ Ing. N. O., narodenému XX. H. XXXX, G., Do D. XXXX/X, 21/ P. I., narodenej XX. T. XXXX, G., Z. S. 1, 22/ Y. X., narodenému XX. Y. XXXX, G., P. XXXX/X, 23/ Z. C., narodenej XX. C. XXXX, G., Z. S., 24/ Ing. P. C., narodenému XX. Y. XXXX, G., Z. S., 25/ Ing. X. V., narodenej XX. B. XXXX, X., L. XXXXX/XX, 26/ T. L., narodenému XX. Y. XXXX, G., V. XX, žalovaní 1/ až 13, 16 až 19, 21 až 26/ zastúpení spoločnosťou Alušic s.r.o., Ružomberok, Madačová 1/A, IČO: 50648420 v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Marián Alušic, o neplatnosť právneho úkonu, vedenej na Okresnom súde Ružomberok (v súčasnosti Okresný súd Liptovský Mikuláš) pod sp. zn. 10C/7/2020, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. apríla 2024 sp. zn. 10Co/70/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaným 1/ až 26/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) odmietol odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané v zmysle § 386 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žalovaným 1/ až 26/ (ďalej spolu aj „žalovaní“) priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

1.1. V podstatnom po citovaní ustanovení § 362 ods. 1 a § 111 ods. 1 a 3 CSP uviedol, že dňa 20. júla 2022 (odvolací súd nesprávne uvádza rok 2000, pozn.) prvostupňový súd obdržal informáciu o doručovaní k „10C/7/2020-197 rozsudok“ (č. I. 203 spisu) z ktorej vyplynulo, že adresát (žalobkyňa) si zásielku neprevzal „(uloženie zásielky 29. 06. 2022, dátum doručenia/zistenia dôvodu nedoručenia - 18. 07. 2022)“. V dôsledku uvedeného zákonom stanovená 15-dňová lehota na podanie odvolania tak vo vzťahu k žalobkyňi začala plynúť dňa 21. júla 2022 a jej koniec pripadol na deň s dátumom 04. augusta 2022. Pokiaľ žalobkyňa predložila súdu odvolanie dňa 03. februára 2023, učinila tak po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Odvolací súd tak nemal inú možnosť, než odvolanie žalobkyne odmietnuť bez možnosti vecne sa zaoberať odvolacími dôvodmi v ňom uvedenými.

1.2. Ďalej uviedol, že prvostupňový „rozsudok bol žalobkyňi doručovaný na adresu (§ 106 ods. 1 CSP), ktorú sama uviedla, z ktorého hľadiska ostáva bez právnej relevancie i jej prípadný ambulatný kúpeľný

pobyt (č.l. 250 spisu). Nová/aktuálna koncepcia doručovania (v rámci CSP) je totiž založená na procesnej zodpovednosti subjektov za adresu uvedenú v príslušnom registri. Civilný sporový poriadok z tohto dôvodu nereflektuje na skutočnosť, či sa adresát zásielky na tejto adrese zdržiava alebo nie (fyzickú osobu zaťažuje povinnosť aktualizovať adresu v evidencii pri trvalej zmene, resp. povinnosť zabezpečiť preberanie za seba pri zmene dočasnej/prechodnej). Namiesto toho vychádza z presvedčenia/postulátu, že pre doručovanie nesmie byť významné, kde sa adresát skutočne zdržuje a nastoľuje sa zásada, že každý je zodpovedný za adresu v príslušnom registri a za ochranu vlastných záujmov".

1.3. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na jej sťažnosť adresovanú poštovému doručovateľovi a odpoveď Slovenskej pošty, a.s. (č. l. 260 spisu) odvolací súd uviedol, že z tejto odpovede „vyplýva, že poštová doručovateľka si nie je vedomá pochybenia a oznámenie o uložení zásielky, ktorá bol ponechaná po neúspešnom pokuse o jej doručenie". Odvolací súd ingeroval „charakter/povahu doručenia ako verejnej listiny, s čím sa spája vyvrátiteľná domnienka je správnosti. Inými slovami, príslušnou poštou vystavená doručka zachytávajúca postup pri doručení osvedčuje pravdivosť toho, čo je v nej uvedené, pokiaľ nie je preukázaný opak. Tejto konštrukcii (a skutočnosti) potom nezodpovedá tvrdenie žalobkyne, že ju neprípustne zaťažuje negatívna dôkazná teória. Pre kvalifikované ... vyvrátenie údajov vyplývajúcich z doručky totiž nepostačuje jednoduché spochybnenie, ale dôkaz o vadnosti/nesprávnosti údajov o uložení zásielky, resp. jej neprevzatí v odbernej lehote, k čomu (označeniu/predloženíu takéhoto dôkazu) v okolnostiach súdnej veci nepochybne nedošlo".

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom navrhla napadnuté rozhodnutia nižších súdov zmeniť a vyhovieť žalobe a priznať jej náhradu trov konania, alternatívne zrušiť obe rozhodnutia nižších súdov a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konania alternatívne zrušiť napadnuté odvolacie rozhodnutie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu dovolacích trov. Dovolanie v podstatnom odôvodnila tým, že nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). V tejto súvislosti namietala, že doručenie oznámenia pošty o jej (žalobkyňi) nezastihnutí pri doručovaní napadnutého rozsudku, o uložení zásielky na pošte a o možnosti prevzatia zásielky v odbernej lehote na pošte (tzv. žltý lístok) prvostupňový súd nijako nepreukázal, pričom uvedenú skutočnosť žalobkyňa namietala pred oboma súdmi; žalobkyňa v konaní nemohla preukazovať negatívnu skutočnosť, že jej žltý lístok nebol vhozený do schránky. Okrem toho žalobkyňa bola v dňoch 27. júna 2022 až 20. júla 2022 v kúpeľoch (L.), o čom predložila aj písomné potvrdenie. Ani po návrate z kúpeľov v schránke nenašla žltý lístok. Okrem uvedeného poukázala na ďalšie procesné a vecne nesprávnosti súvisiace s predmetom sporu.

3. Žalovaní sa k dovolaniu nevyjadrili.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd" alebo „dovolací súd") ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné, a preto ho podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.

5. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa názoru dovolateľky odvolací súd porušil jej práva tým, že nesprávne odmietol jej odvolanie podané proti prvostupňovému rozsudku ako oneskorene podané.

6. Judikatúra najvyššieho súdu za porušenie práva na spravodlivý proces považuje aj postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané (viď napríklad 5Cdo/19/2019, 7Cdo/143/2017, 4Cdo/104/2017).

7. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalobkyne odvolacím súdom vykazovalo znaky namietanej procesnej vady.

7.1. Z ustanovenia § 362 ods. 1 veta prvá CSP vyplýva, že odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

7.2. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) a ods. 2 CSP ak ... adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky ... Strana si môže zvoliť zástupcu na doručovanie.

7.3. Podľa § 111 ods. 3 CSP ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

8. V preskúmvanej veci z obsahu spisu bezrozporne vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie bol doručovaný žalobkyni na ňou uvedenú adresu trvalého pobytu. Predmetná poštová zásielka sa súdu prvej inštancie vrátila dňa 20. júla 2022 (č. I. 203 spisu) ako nevyzdvihnutá v poštovej odbernej lehote, ktorým dňom došlo na základe zákonnej fikcie (pozri bod 7.3.) k doručeniu prvostupňového rozsudku žalobkyni. Ak potom podala odvolanie (až) dňa 02. februára 2023, urobila tak zjavne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ odvolací súd za daného stavu odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané, svojím procesným postupom nemohol porušiť práva žalobkyne na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP. Na uvedenom zistení nič nemení ani odvolacie a dovolacie tvrdenia žalobkyne o dôkaznom bremene pri preukazovaní ne/vloženia „žltého lístka“ do schránky žalobkyne, resp. absolvovanie ambulantnej kúpeľnej liečby žalobkyne v inkriminovaný čas doručovania rozsudku.

9. Aj podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky (uznesenie z 22. marca 2018 sp. zn. IV. ÚS 224/2018) „[d]oručovanie písomností upravuje Civilný sporový poriadok ... všeobecne v ustanoveniach § 105 až § 116 <H.>. ... V prípadoch, keď nemožno doručiť písomnosť na pojednávaní alebo elektronicky, súd doručuje na adresu na doručovanie prostredníctvom doručujúceho orgánu. V prípade fyzickej osoby je adresou na doručovanie adresa evidovaná v registri obyvateľov Slovenskej republiky. Zákonodarca v Civilnom sporovom poriadku <H.> sprísnil úpravu fikcie doručenia. V zmysle § 111 ods. 3 CSP <H.> ak nemožno doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky, považuje sa písomnosť za doručenú v deň, kedy sa ako nedoručená vráti súdu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie ... Ak má adresát inú adresu na doručovanie, ktorú súdu neoznámí, súd nemá po nedoručení následne povinnosť zisťovať skutočné adresy strán sporu. Každá osoba je zodpovedná za údaje, ktoré má uvedené vo verejných registroch vrátane registra obyvateľov. Ak sa strana sporu dlhšie nezdržiava na evidovanej adrese, môže si zabezpečiť na evidovanej adrese preberanie písomností splnomocnencom alebo si môže zariadiť posielanie písomností na adresu, na ktorej sa dlhšie zdržiava ... Zmyslom právnej úpravy doručovania súdnych zásielok obsiahnutej v Civilnom sporovom poriadku <H.> je pomocou sprísnenej fikcie doručenia odstrániť sporné situácie týkajúce sa presného určenia momentu doručenia písomnosti strane sporu, ktorý je dôležitý pre správne počítanie lehôt ustanovených zákonom (napr. aj pre lehotu na podanie odvolania)“.

10. Podľa názoru dovolacieho súdu pri doručovaní rozsudku žalobkyni správne vychádzal prvostupňový súd z ustanovenia § 106 CSP, teda doručoval ho na adresu uvedenú v príslušnom registri (túto doručovaciu adresu označila aj žalobkyňa a na túto adresu jej predtým boli doručené aj iné súdne podania - napr. predvolanie na pojednávanie konané dňa 31. mája 2022, pozn.). Fikcia doručenia nastupuje v prípade, ak fyzická osoba, ktorej bola doručená písomnosť do miesta, kde sa zdržiava, túto neprevzala. Fikcia doručenia je formulovaná v § 111 ods. 3 CSP, podľa ktorého platí, že v prípade, ak písomnosť nemožno doručiť na adresu v zmysle § 106 CSP, písomnosť sa považuje dňom vrátenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Civilný sporový poriadok vôbec nereflektuje na skutočnosť, či sa adresát v mieste doručenia zdržiaval alebo nie, teda ani prípadná okolnosť, že v rozhodnom čase žalobkyňa bola na kúpeľnej liečbe nezohráva bez ďalšieho právne relevantný význam, a to o to viac, ak žalobkyňa absolvovala kúpeľnú liečbu ambulantným spôsobom. Civilný sporový poriadok v tomto ohľade „vychádza z presvedčenia, že pre doručenie nemôže a nesmie byť významné, kde sa adresát skutočne zdržiava, a nastoľuje sa zásada, že každý adresát je zodpovedný za evidovanú adresu v príslušnom registri, ako aj za ochranu vlastných záujmov, a že je preto povinný si zabezpečiť prijímanie písomností na evidovanej adrese bez ohľadu na to, na akej adrese sa skutočne zdržiava“ (Gešková, K. , In: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 412).

11. Pokiaľ žalobkyňa všeobecne rozporovala, či jej bol „žltý lístok“ (oznámenie o nezastihnutí, uložení zásielky a o možnosti prevzatia zásielky v odbernej lehote na pošte) zanechaný v schránke, poukazujúc pritom na jej reklamáciu adresovanú Slovenskej pošte, na uvedenú námietku odvolací súd primerane

a dostatočne reagoval (pozri bod 1.3.). Rovnako tak z odpovede Slovenskej pošty z 20. marca 2023 v podstatnom vyplýva, že „poštová doručovateľka si nie je vedomá pochybenia a oznámenie o uložení zásielky Vám ponechala po neúspešnom pokuse o jej doručenie v DLS“. V tomto ohľade nie bez významu k prezentovanej námietke aj samotné tvrdenie žalobkyne, že v rozhodnom čase doručovania prvostupňového rozsudku absolvovala kúpeľnú liečbu v L. Za daných okolností aj podľa názoru dovolacieho súdu nemohla (iba) takto žalobkyňou tvrdená námietka predstavovať vadu dostatočnej intenzity pre prípadne porušenie práva na spravodlivý proces. Na rozdiel od predchádzajúcej procesnej úpravy navyše platí už uvedené v bode 10. in fine.

12. Z uvedeného vyplýva, že zo strany odvolacieho súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, a preto dovolací súd konštatuje, že vyššie uvedený dovolací dôvod neexistuje (nie je daný). Z uvedeného dôvodu preto dovolanie žalobkyne podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP odmietol.

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.